

אברהם חלפי

לחבר ולמשורר

אחד מאביביה של השירה העברית
 שבתחמו נפתחו אשנבים גם
 בחלונותיהם של משוררים. אחרים
 מתוכם הסתכלו בו לא בסקר
 נוח בלבד, שאינה עולה בדמיון
 כי דמו בדמם נגע והד הנגיעה
 הזאת נתן את צלילו בשיהיהם.
 דרך דרך חתונותיה. מאל הצד
 פודי ועד שיריו שלו שתי חח
 נות: בי אליק ושלונסקי.
 הוא — התחנה השלישית נשמנה
 מתחדש המסע.

לא נקיף במלים ספורות את
 שיריו הרבים, אך את מהותם אפי
 נר להגדיר, והיא — מהות אל
 תרמנית שלא נשתעבדה למ
 היות אחרת, אם כי ינקה מהם,
 כדרכו של כל נברא בצלם.

אם נמשלו בני אדם לעניים
 החחרים על פתחיהם של חיים
 רבים, כדי סוף-סוף למצוא את
 הדלת אל החיים פתוחה, ואם הד
 לת הזאת היא השמחה, הרי אין
 השירה אלא שמחת עניים.

ולאחרמן המשמח את העניים
 בחכמת שיריו כי רבה מה נאמר

ביום חגו?

כדבריו:

— — — מה טוב ומה נעים,

כי אתי את שפסת עניים